

[Steffensen]

Kristeligt folkeparti er enig i det rimelige i, at vi diskuterer nedsættelse af arbejdstiden. Der er slet ingen tvivl om, og det er også en rød tråd, der er gået igennem alle ordførerindlæg, lige fra det yderste venstre til det yderste højre, at der kommer et tidspunkt, hvor det bliver nødvendigt realistisk at se på arbejdstiden; og den bør nedsættes. Derfor er det vigtigt at tænke disse tanker igennem, mens der er ro til det. Jeg er enig i, at det er et rimeligt tidspunkt nu, fordi overenskomstforhandlingerne er overstået og der er tid, inden der igen skal foregå sådanne forhandlinger. Det er helt klart, at der er nogle bestemte problemer, man er nødt til at tage op, bl.a. fordelingen af arbejdet. Der er heller ingen tvivl om, at vi får en større udvikling af de teknologiske midler, og det betyder, at mange hænder kan blive ledige derved. Derfor må vi i rimelig tid og på en fornuftig måde prøve på at diskutere problemerne.

Som nævnt af andre ordførere skal vi ikke tage stilling til problemet i dag, men det er helt nødvendigt af flere grunde, at vi diskuterer denne fordeling af arbejdet. Der er den iøjnefaldende beskæftigelsesmæssige grund. Vi kan nok i kristeligt folkeparti have vore tvivl om, hvor stor effekt det vil få, hvis man ikke på en eller anden måde sikrer sig, at de timer, som måtte blive ledige, også vil blive brugt til ny beskæftigelse, altså beskæftigelse af flere og andre.

Den anden grund er det rent menneskelige hensyn. Det er helt indlysende, at i vores, jeg ved ikke, om man kan bruge udtrykket enerverende samfund, men i hvert fald et teknisk meget krævende samfund bliver de arbejdsprocesser, man har, mere enerverende for det enkelte menneske.

Hertil kommer et andet hovedelement, børnefamilieproblematikken, som flere ordførere har talt om, den omstændighed, at strukturen i samfundet er ændret fra det, vi tidligere har kendt. Hvor der er tale om en familie med far, mor og børn, har både far og mor job, når de kan få det i hvert fald. De er fælles om at tjene familiens indkomst. Også ud fra den betragtning er det nødvendigt at se på, hvordan vi kan lette arbejdstiden for vore samfundsborgere.

Kristeligt folkeparti har altid talt stærkt for deltidsproblemet, og det vil vi stadig gerne fremhæve. Det har adskillige ordførere også gjort her i dag. Det er en udmærket

ting. Vi mener, at det imødekommer mange, mange familiers ønske om i højere grad, end tilfældet er i dag, at få mulighed for selv at tage stilling til, hvor stor en del af sin tid man vil bruge på arbejdsmarkedet. Jeg vil gøre opmærksom på, at allerede i 1976, da vi var i forlig med den daværende socialdemokratiske regering, fik vi det ind i én forligstekst, at vi skulle arbejde for, at man i den offentlige sektor – det skulle regeringen gøre, og det har den også gjort – gav mulighed for deltidsansættelse inden for de givne aftalemæssige rammer.

Vi kunne ønske, at man havde intensiveret det mere, end tilfældet har været indtil i dag. Selv om der fra visse organisationers side er modstand imod denne tanke, er det vores bestemte opfattelse, at store dele af befolkningen ønsker, at vi fortsat går videre med de tanker. Det synes vi er en meget vigtig ting i problemstillingen om arbejdstidsnedsættelse.

Når det er sagt – og meget mere kunne føjes til, men ofte vil det blive gentagelser af argumenter, der er kommet frem – vil jeg tilføje, at det helt principielle for os i kristeligt folkeparti er, at det er en sag, som arbejdsmarkedets parter må finde en løsning på. Vi er ikke tilhængere af, at vi skal lovgive om den problemstilling. Vi ønsker, at det skal være et element, der indgår i arbejdsmarkedets parters forhandlinger. Vores begrundelse for at sige, at tidspunktet for denne debat er velvalgt, er, at der nu er mulighed for, at det kan lade sig gøre. Derfor mener vi, at det er en sag, man bliver nødt til at tage med ind i de kommende overenskomstforhandlinger.

Barsøe-Carnfeldt (UP):

Jeg har ved siden af mit folketingshverv en lille bibeskæftigelse i erhvervslivet. Jeg har med meget stor interesse lyttet til den i dag førte debat. Jeg kan sige, hvad jeg ville gøre, hvis jeg blev sat i den situation, at jeg skulle nedsætte arbejdstiden med eksempelvis 25 pct.

Jeg ville først kigge på omkostningerne, og hvis det viser sig, at omkostningerne er 300.000 kr. eller 400.000 kr. pr. ny arbejdsplads, jeg skal oprette, ville jeg med det samme sige, at jeg har ikke råd til, at oprette 150 nye arbejdspladser.